

БУТИ ОСОБИСТІСТЮ

навчають у Вінницькому фінансово-економічному університеті, де, здається, тільки вчора, теплим серпневим ранком ми стояли на урочистій лінійці і Петро Григорович вітав нас у великій університетській родині. Згадується несміле знайомство з цими, чужими незнайомими тоді, і такими рідними нині корпусами, з одногрупниками, що стали другою родиною, з викладачами, на заняття до яких так іноді не хочеться йти, але без їх порад, довгих повчань і безкінечного потоку мудрої (інколи навіть занадто!) інформації ми уже не можемо уявити свого життя.

Ми всі різними шляхами прийшли у ВФЕУ: хтось зі шкільної парти мріяв тут навчатися, хтось опинився зовсім випадково, когось запросили друзі чи знайомі, але є в усіх нас дещо спільне – за той довгий час, що ми провели у цьому закладі, він став для нас рідною домівкою. Кожного дня ми бачимо знайомі обличчя, зустрічаємо добрих друзів та знайомих, чуємо терміни, що уже не здаються незрозумілими, робимо певні висновки, подаємо пропозиції... І ніби кожен день схожий на попередній, але щодня ми дізнаємося щось нове, пізнаємо невідомі досі сторони наших майбутніх професій, розкриваємо для себе свій внутрішній світ, будуємо плани на майбутнє – і все це завдяки людям, які нас оточують, і тій атмосфері, в якій минає наше студентське життя.

А скільки всього захоплюючого можна згадати за ці роки навчання: концерти, що вражають талановитими номерами, конкурси, що виховали в нас дух суперництва, тижні, присвячені рідним кафедрам, які щоразу дивують неординарністю і новизною, час, проведений з друзями за межами університету... Цей перелік можна продовжувати до безкінечності і щоразу

згадувати щось по-новому особливе, адже саме студентські роки повинні вирізнятися яскравістю на сторінках нашого життя.

Все важче стає сприймати як належне той факт, що незабаром навчання закінчиться і доросле життя нас гостинно запросить у відчиненні двері. Позаду залишаться, веселі, завжди наповнені новими враженнями, найпрекрасніші роки. Можливо тоді дехто з нас пожалкує про те, що пролетіли вони непомітно, а хтось з вдячністю згадуватиме ВФЕУ як місце, де він став тим, ким завжди мріяв бути.

Дорогі студенти, цінуйте безтурботність студентських років, насолоджуйтесь кожною їх хвилиною, навчіться брати від них лише найкраще і тоді ці теплі вдячні спогади ви пронесете з собою крізь буревії дорослого життя. Адже саме в цих невимірних, на перший погляд, але таких рідних і дорогих серцю, стінах, люди, яких ми бачимо щодня, навчили нас дещо більшого, ніж менеджменту, фінансів, бухгалтерського обліку, математичного програмування чи основ юриспруденції, вони навчили нас найголовнішого – бути справжніми людьми.

**Ірина ШЕРЕМЕТА,
студентка групи 40-МЕ**

